

Warszawa, 13 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 618 15/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25159.

Kl. 30 d, 23/01.

Ernst Gelinsky
(Berlin, Niemcy).

Skrzynka na taśmowy materiał opatrunkowy.

Zgłoszono 17 grudnia 1935 r.

Udzielono 28 czerwca 1937 r.

Pierwszeństwo: 10 stycznia 1935 r. (Niemcy).

Materiały opatrunkowe są przechowywane w stanie gotowym do użytku w bębnach opatrunkowych, puszkach, a gdy materiał opatrunkowy jest przygotowany w postaci taśmy, to przechowuje się go w skrzynkach, pudełkach, torebkach sanitarnych i t. d., zaopatrzonych ewentualnie w zamknięcie szczelinowe lub zamknięcie z pokrywką na zawiasach. Nadają się one dobrze do przechowywania materiału sterylizowanego, przy wyjmowaniu zaś tych materiałów wyjałowienie najczęściej zostaje zniweczone już przy rozpakowywaniu. Taśmy z materiału opatrunkowego nie zawsze są używane w tym stanie, w jakim są przechowywane, lecz wymagają jeszcze osobnego przyrządzania, np. przy opa-

trunkach wilgotnych lub z maścią. Wobec tego powinno się używać miejsca pracy aseptycznego i narzędzi wyjałowionych, które powinny być przygotowywane oddzielnie, poza skrzynkami opatrunkowymi. Niedogodności te są niemal bez znaczenia w pomieszczeniach specjalnych, np. w salach opatrunkowych, natomiast przy pracy poza tymi pomieszczeniami niedogodności te trudno jest usunąć.

Niedogodności te usuwa skrzynka na taśmowy materiał opatrunkowy według wynalazku niniejszego, która odpowiada wszystkim wymaganiom aseptyki.

Wynalazek polega na tym, że u dołu skrzynki przewidziane jest zamknięcie pokrywkowe, połączone zawiasowo z krawe-

00 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

dział szczeliny i składające się z kilku części pokrywkowych, umieszczonych jedna za drugą i połączonych ze sobą zawiasowo, które są zaopatrzone z boku w prostopadłe do nich zagięcia. Przy zamykaniu skrzynki pokrywką pierwsza jej część uклада się na ściankę posiadającą szczelinę, druga — na ściankę górną i, ewentualnie, trzecia — na ściankę tylną, tak iż pomiędzy ściankami skrzynki i częściami pokrywki pozostają wolne przestrzenie na umieszczenie końca materiału opatrunkowego, wystającego ze szczeliny, narzędzi i t. d.

Tak ukształtowaną skrzynka umożliwia założenie na ranę materiału opatrunkowego w stanie wyjąłowanym nawet w warunkach niesprzyjających.

Na fig. 1 i 2 rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku z metalu lub nawet ze zwykłej tektury.

Skrzynka opatrunkowa *A* zawiera rolkę taśmy opatrunkowej, osadzoną na wyjmowanej osi *O*, zwłaszcza w skrzynkach z materiału trwałego, w których materiał opatrunkowy uzupełnia się po zużyciu, przy czym materiał opatrunkowy, nawinięty na tej osi, może z niej odwijać się. Boczne ścianki *E* i *F* skrzynki nieco wystają z trzech stron poza skrzynkę. Ścianka *B*, na fig. 1 przednia, którą odchyła się przy uzupełnianiu materiału opatrunkowego, jest wpuszczona (najlepiej) nieco ukośnie pod kątem *C* i tworzy u dołu swobodną szczelinę *D*, przez którą może być wyciągnięty z rolki materiał opatrunkowy.

Na wyjąłowanych powierzchniach pokrywkowych *H*, *H'* i *H''* można po otwarciu skrzynki przyrządzać wyciągnięty materiał opatrunkowy. Do tego celu służą narzędzia chirurgiczne umocowane na ściance górnej *G*. Na powierzchni *H''* umieszczony jest talerzyk lub miseczka. Do naczynia tego można wlewać ciecz lub inną substancję potrzebną do przygotowania opatrunku. Powierzchnie *J*, *J'* i *J''*, umieszczone z bo-

ku pod kątem prostym względem powierzchni *H*, *H'* i *H''*, układają się szczelnie na ściankach skrzynki. Powierzchnia pokrywkowa *H''* może posiadać ponadto małą klapkę *K* z guziczkiem lub podobnym zamknięciem, współdziałającym z odpowiednim narządem znajdującym się na dolnej powierzchni skrzynki.

Na fig. 2 przedstawiono otwartą skrzynkę opatrunkową w widoku z tyłu w celu uwidocznienia ścianki tylnej *P*, przy czym przedstawiono, w jaki sposób powierzchnie boczne *E* i *F* oraz powierzchnia dolna dna wystają tworząc przestrzeń na miseczkę *M*. Powierzchnie pokrywkowe, a zwłaszcza powierzchnia pokrywkowa *H''* może być również ukształtowana tak, że powierzchnia pokrywkowa w stanie zamkniętym skrzynki przylega całkowicie do odpowiedniej ścianki i posiada tylko wgłębienie, np. na miseczkę *M*. Wtedy kłapa pokrywkowa *K* jest zbędna, a zamknięcie może zmieścić się jeszcze na końcu zewnętrznym kłapy *H''*.

Skrzynka może być ponadto osłonięta dodatkowym pokrowcem płóciennym, który może być wyjąławiany razem ze skrzynką. Pokrowiec może być zaopatrzony w uchwyty ręczne. Gdy skrzynka jest wykonana z tektury, zawiasy mogą być zastąpione zwyczajnym załamaniem tektury względnie zeszcyciem poszczególnych kłap za pomocą pasków płóciennych i t. d.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynka na taśmowy materiał opatrunkowy z zamknięciem pokrywkowym, przymocowanym zawiasowo, i ze szczeliną przy dnie lub w pobliżu dna do wyciągania materiału opatrunkowego, znajdującego się w skrzynce w postaci rolki, znamieną tym, że zamknięcie pokrywkowe składa się z kilku umieszczonych jedna za drugą i połączonych ze sobą zawiasowo części pokrywkowych (*H*, *H'*, *H''*), zaopatrzonych

z boku w prostopadłe zagięcia (J, J', J''), z których przy składaniu zamknięcia pokrywki część pierwsza (H) układa się na ścianie (B) zaopatrzonej w szczelinę (D), część druga (H') — na ścianie górnej (G) i, ewentualnie, część trzecia (H'') — na tylnej ścianie (P) skrzynki, przy czym część (H') oraz część (H'') są ewentualnie zaopatrzone we wgłębienia na narzędzia, miseczkę i t. d.

2. Odmiana skrzynki według zastrz. 1, znamienna tym, że ścianki boczne (E i F) wystają i tworzą z odpowiednimi częściami pokrywki (H, H' i H'') przestrzenie, w których umieszcza się narzędzia, miseczkę i t. d.

Ernst Gelinsky.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

